

Alver Kommune

Bergen 22.03.2021

Undertegnede er hjemmelshavere til eiendommen gnr/bnr 11/102.

Det vises til to søknader som er sendt Alver Kommune fra Øyvind Hosøy som er hjemmelshaver på gnr/bnr 11/84. Vi har mottatt kopi av disse pr e-post.

Den første er datert 23.02.2021, og har overskriften:

«Hølleland gnr 11 bnr 84 – Søknad om dispensasjon fra plankravet knyttet til forlengelse av eksisterende vei.»

Den andre er datert 10.03.2021, og har overskriften:

«Hølleland gnr 11 bnr 84 – Søknad om dispensasjon frå byggeforbudet i strandsonen knyttet til forlengelse av eksisterende vei.»

I forbindelse med den første søknaden har vi ikke fått noen form for nabovarsel, søker mener det ikke er nødvendig. I forbindelse med den andre synes det som at søker anser at eposten skal være godt nok nabovarsel. Vi mener det må ansees som at nabovarsel ikke er sendt i noen av de to søknadene, alternativt at det er så mangelfullt at det må gjøres på tilfredsstillende vis.

Før bygging av kommunal vei til Hosøy, rundt 1990, hadde alle hytteeiendommene i området adkomsten fra sør. Stien gikk på en gammel veirett fram til gnr/bnr 11/6. Videre gikk rettene etter behov over bnr 6. Dette fremkommer av skyldskiftebrevene for de aktuelle eiendommer. Søkers uttrykk «all tid» strekker seg derfor tilbake kun ca 30 år.

Med veien til Hosøy ble det aktuelt å legge adkomst til eiendommene fra nord. Felles vei og parkeringsplass ble bygget. Til beste for alle hytteeierne tillot eier av bnr 99 bygging av vei fra Hosøyvegen, eier av bnr 6 tillot parkeringsplass på sin eiendom, og eier av vår eiendom, bnr 102, tillot etablering av gangvei. Sammen med de andre hytteeierne har søker en tinglyst rett til å bruke denne gangveien. Avtalen er relativt ny, og tinglyst i 1997.

Om lag halve strekningen der søker planlegger å bygge vei går over vår eiendom, hovedsaklig langs den nevnte gangveien. I tillegg går den over to andre eiendommer.

Søker har ikke rett til å anlegge og bruke kjørevei over vår eiendom, og det er ikke aktuelt for oss å gi slik rett.

Søker har ved flere anledninger tatt seg til rette, fjernet markering av gangveien og kjørt med kjøretøy inn langs denne. Dette førte til at vi så det som nødvendig å sette opp en større/tyngre stein for å hindre slik uønsket bruk av gangveien. Steinen er plassert der den tjener formålet, ikke ved starten av gangveien.

Dette førte igjen til at søker gikk til forføynings sak mot oss for å få fjernet steinen slik at han skulle kunne fortsette å kjøre etter eget for godt befinnende. Søker tapte saken, og ifølge kjennelse fra Bergen Tingrett, avsagt 21.05.2020, er det ikke sannsynliggjort at søker har rett

til å kjøre på gangveien. Dommen er bekreftet og anken forkastet i kjennelse fra Lagretten datert 11.09.2020.

Ifølge avtalen om rett til bruk av gangvei skal samtlige brukere delta i vedlikehold av denne, det har ikke på noe tidspunkt vært plan om endring til kjørevei. Tvert imot har vi, i likhet med mine foreldre før oss, hegnet om at det er en gangvei.

Søkers beskrivelse av dagens gangvei er misvisende. Det er i dag en gruset gangvei med bredde +/- 1 meter. En stor del er anlagt med grus på duk, lagt på jorden. Søker viser til et bilde som formodentlig viser et 3 meter bredt veistykke som utgjør ca 50 % av forlengelsen, dette er i beste fall fri fantasi.

Ingen bruksrett for gangveien har blitt endret siden avtalen om dette ble inngått. At søker hevder at arbeider på hans fritidshus hindres, eller forsinkes som følge av at kjøring nå er fysisk hindret, viser bare at han er villig til å ta seg til rette tross inngåtte avtaler.

Bygging av vei, med de utvidelser av rettigheter dette må medføre, vil føre til ytterligere begrensning for vår råderett over egen tomt, og vil føre til en vesentlig økt ulempe for oss som eiere av bnr 102.

Felles parkering som det vises til er på bnr 6, nord for vår eiendom. Derfra har søker omtrent 140 meter å gå på en grei gangvei til sin fritidseiendom. Dette kan ikke sies å være utjenlig adkomst til et fritidshus.

Adgangen for allmenheten til strandsone og naturen forbedres ikke ved at det bygges mer kjørevei i området. Det har over tid etablert seg en tursti fra bedehuset på Veland til Sjurneset, der turgåere også benytter gangveien over vår eiendom.

At bilene parkeres litt unna hyttene skaper en del av sjarmen og roen i hyttfeltet. En kjørevei vil bare redusere dette.

Det er ingenting ved søknadene som peker i retning av at det er noen kollektive interesser som skal tas i vare. Søker har ikke involvert eierne av grunnen der han vil bygge vei. Heller ikke andre interessenter i hyttfeltet er involvert så langt vi har hørt. Det er verdt å merke seg at ønsket vei stopper ved hans eiendomsgrense, med kun parkering for egne biler på egen grunn.

Vi kan ikke se at det kan være av noen interesse for det offentlige med en slik vei.

Vi antar at kommunen ikke har noen grunn til å behandle søknadene, da det dreier seg om forhold på eiendommer der søker ikke har nødvendig rett. Dersom søknadene likevel skal behandles i kommunen, mener vi det ikke er grunnlag til å gi medhold i noen av dem.

Vi regner med å bli holdt orientert om utvikling i sakene.

Med vennlig hilsen
Dianne Kilvær og
Trond Kilvær